ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ ἐντεῦθεν τοῦ κρηπιδώματος πλευρίσεως ὑπερωκεανείων κολπίσκου διὰ κησίρεως θὰ δαπανηθοῦν περὶ τὰ 6.000.000 δραχ. χωρὶς νὰ ὑπηρετοῦν θέμα ἀσφαλείας.

...Ρίπτεται ὅμως καὶ μία ἄλλη ἰδέα: Νὰ διαμορφωθῇ εἰς λιμενίσκον πρὸς ἐλλιμενισμὸν γιώτ, ἀκάτων καὶ μικρῶν θαλαμηγῶν. Νομίζομεν ὅτι τὸ πρᾶγμα θὰ πρέπει νὰ μελετηθῇ.

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΑΙ ΕΞΑΓΩΓΑΙ ΟΠΩΡΟΚΗΠΕΥΤΙΚΩΝ

Πρὶν ἀπὸ ὀλίγα ἔτη, αἱ ἐξαγωγαὶ ὀπωροκηπευτικῶν προϊόντων μας, ἦσαν σχεδὸν ἀνύπαρκτοι. Ὅταν ἐγίνετο εἰς ἀραιότατα διαστήματα, κάποια ἐξαγωγὴ εἰς μικρὰς ποσότητας, αἱ συνθῆκαι πραγματοποιήσεως ἦσαν ἀθλιέσταται. Ἐχρησιμοποιοῦντο πρωτόγονα μέσα μεταφορᾶς. Οὐδεὶς ἔλεγχος ἠσκεῖτο, ἡ συσκευασία ἦτο ἐλεεινὴ καὶ τὰ προϊόντα ἐστέλλοντο ἢ ἔφθαναν σαπισμένα ἢ εἰς φρικτὴν κατάστασιν, μὲ ἀποτέλεσμα ὄχι μόνον νὰ καταστραφοῦν πρὸς μεγάλην ζημίαν τῶν ἐξαγωγέων, ἀλλὰ καὶ νὰ δυσφημισθοῦν καὶ τὰ ἄλλα ἐξαγώγιμα προϊόντα μας.

Τώρα, κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν, ἡ κατάστασις ἤλλαξε ριζικῶς. Ὁ ἔλεγχος τῶν πρὸς ἐξαγωγὴν προϊόντων, γίνεται κατὰ τρόπον ἄψογον καὶ διασφαλίζεται ποιότης ἀρίστη. Ἡ συσκευασία εἶναι ὅπως ἐπιβάλλεται νὰ εἶναι. Τὰ μέσα μεταφορᾶς (βαγόνια—ψυγεῖα) ἐκσυγχρονισμένα καὶ αὐξανόμενα συνεχῶς.

Ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης μερίμνης, ὀφειλομένης εἰς τὴν κυβέρνησιν, ὑπῆρξεν ἡ θετικὴ ἀπόδειξις μιᾶς ἄλλης φροντίδος της, πολυπλεύρως καταβληθείσης, νὰ αὐξηθοῦν αἱ ἐξαγωγαί. Ἤδη, κυκλοφοροῦν ἑκατοντάδες βαγονίων—ψυγείων καὶ δὲν ἐπαρκοῦν. Συντόμως θὰ ἔχωμεν καὶ ἄλλα. Εἰς τὸ Μόναχον ὑπεγράφη συμφωνία ἀθρόας ἐξαγωγῆς ροδακίνων ὑπὸ τῶν συνεταιρισμῶν Βορείου Ἑλλάδος καὶ εἰς ἄκρως ἱκανοποιητικὴν τιμήν.

ΤΑ ΟΔΟΠΟΙΗΤΙΚΑ

Ἐντὸς τῶν ἡμερῶν ὁ Δῆμος θὰ ἀναλάβῃ τὸ δάνειον τῶν 1.500.000 δρχ., τὸ ὁποῖον ἐξησφαλίσθη χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τὸ ἔντονον ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Παν. Κανελλοπούλου, διὰ τὴν συνέχισιν τῶν ὁδοποιητικῶν ἔργων, ἅτινα ἤρχισαν καὶ ἔμειναν ἡμιτελῆ. Ἔτσι ἐντὸς ὀλίγου θὰ ὁλοκληρωθῇ ἡ κατασκευὴ καὶ ἡ ἀσφαλτικὴ ἐπίστρωσις ὅλων τῶν ὑπὸ ἐπισκευὴν ὁδῶν καὶ δὲν ἔμειναν παρὰ μόνον αἱ φωνασκίαι τῶν πολιτικολογούντων θορυβοποιῶν τοῦ Δημ. Συμβουλίου.

ΕΙΝΑΙ ΠΛΕΟΝ ΚΑΙΡΟΣ

Τὰ ἀρξάμενα ἤδη δρομολόγια τοῦ φέρρυ—μπὼτ Ἑλλάδος—Ἰταλίας καὶ αἱ προσεγγίσεις του εἰς Πάτρας, καθιστοῦν πλέον τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ἀπὸ καιροῦ συζητουμένου «Μοτέλ». Ἀλλὰ ὁ Ε.Ο.Τ. τί λέγει ἐπ' αὐτοῦ; Παρῆλθον ὄχι ὀλίγοι μῆνες ἀφ' ἧς ἐξεδηλώθη ἐπὶ τοῦ θέματος μία ἐπιτυχὴς ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία, ὑπεβλήθησαν σχέδια κ.λ.π. καὶ ἔκτοτε δὲν ἔγινε καμμία συζήτησις. Εἶναι καιρὸς ὅμως νὰ μπῇ τὸ θέμα σὲ κάποιο θετικὸ δρόμο πλέον.

ΤΟ ΔΗΜ. ΘΕΑΤΡΟ

Κάποτε εἶχε λεχθῇ, καὶ μάλιστα κατὰ κόρον, περὶ νέου Δημοτικοῦ Θεάτρου, περὶ ὀργανισμοῦ κ.λ.π. Ἔκτοτε ὅμως τὸ θέμα ἐσταμάτησεν εἰς τὰς πρώτας συζητήσεις, χωρὶς καμμίαν προώθησιν. Θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος, τὸν ὁποῖον διακρίνει καὶ θετικότης καὶ ἔφεσις ἐργασίας, δὲν ἐγκατέλειψε τὸ ζήτημα, ἡ δὲ σημειουμένη βραδύτης ὀφείλεται εἰς τὰς πολλαπλᾶς ἀσχολίας του καὶ εἰς τὰς καθημερινὰς περιπλοκὰς καὶ περισπάσεις ποὺ τοῦ δημιουργεῖ τὸ...λαμπρὸν Δημοτικὸν Συμβούλιον. Θὰ πρέπει ὅμως κάποτε νὰ ξεκινήσῃ καὶ αὐτὸ τὸ θέμα πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς πραγματώσεως.

ΜΟΛΙΣΜΑΤΙΚΑΙ ΕΣΤΙΑΙ

Ἑκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ Παραλίας Μποζαΐτικων ὑπάρχουν δύο ἀποχετευτικοὶ αὔλακες «τυφλοί», οἱ ὁποῖοι ἔχουν ὑπερπληρωθεῖ ἀπὸ ἀκάθαρτα ὕδατα ποὺ λιμνάζουν, λόγῳ τῆς μὴ ὑπάρξεως διεξόδου πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ ἔχουν δημιουργήσει σὺν τῷ χρόνῳ μολυσματικὰς ἑστίας. Καὶ οἱ μὲν περίοικοι προέβησαν εἰς τὸν καθαρισμὸν τῶν αὐλάκων. Ἀλλὰ τὸ θέμα δὲν λύεται ἐφ' ὅσον ταῦτα παραμένουν «τυφλὰ» καὶ δὲν ἔχουν διέξοδον εἰς τὴν θάλασσαν. Οὕτω ἡ κατάστασις παραμένει ἡ ἰδία. Θὰ πρέπει ἐν προκειμένῳ ὁ Δῆμος νὰ τοποθετήσῃ δύο σωλῆνες, ὥστε νὰ παροχετεύσῃ τὰ λιμνάζοντα νερὰ εἰς τὴν θάλασσαν. Δὲν θὰ χρειασθοῦν ἄλλωστε σωλῆνες μήκους πλέον τῶν 20—25 μέτρων.

ΣΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΞΗΡΟΜΕΡΙΤΙΣΣΑΣ

ΕΝΩ ΕΦΘΑΝΑΝ ΟΙ ΧΑΡΟΥΜΕΝΕΣ ΦΩΝΕΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΩΝ

Τοῦ συντάκτου μας κ. ΓΙΑΝΝΗ ΒΟΥΛΔΗ

Τ' αὐγουστιάτικο φεγγάρι ἁπλώνεται, μὲ μελαγχολικὴ βραδύτητα, στὴν ἔρημη πλαγιὰ τ' ἀγριόβουνου τοῦ Ξηρομέρου. Κι' ἡμερεύει τὴ ρεματιά, ποὺ ξεκινάει γιὰ τὸ μακρὺ ταξίδι πρὸς τὴ θάλασσα τοῦ Ἀμβρακικοῦ.

Ὁ γερο—τσοπάνος ἀγναντεύει ἀπὸ τὴ ράχη τοῦ βουνοῦ τὰ καμποτόπια καὶ νανουρίζει τοὺς συλλογισμούς του μὲ τ' αὐριανὸ πανηγύρι. Σὲ τούτη τὴν ἔρημη κορφὴ θὰ φτάσουν οἱ χαρούμενες φωνὲς καὶ τῶν τραγουδιῶν ὁ ἀντίλαλος θὰ γεμίσῃ καὶ τῶν βοσκῶν τὶς καρδιές. Τὴν περιμένουν μὲ λαχτάρα τῆς Παναγιᾶς τὴ γιορτὴ καὶ προετοιμάζονται γι' αὐτὴ βδομάδες νωρίτερα. Λίγο πιὸ κεῖ ἀπὸ τοῦ μοναστηριοῦ τὴν αὐλή, ἔχουν, σὲ στρατιωτικὴ παράταξι, τοποθετήσει τὶς σοῦβλες. Οἱ παληοὶ ζωοκλέφτες, ποὔχουν εἰδικευθεῖ, ἀναλαμβάνουν τὶς ψησταριές, ἐνῶ στ' ἀντικρυνὸ ἁλώνι τῆς ἐκκλησιᾶς οἱ νέοι ἀνάβουν τὸ χορό. Καὶ τὸ πανηγύρι τῆς Παναγιᾶς συνεχίζεται μέχρις ἀργὰ τὴ νύχτα.

Τὴν παραμονὴ τῆς γιορτῆς δὲν ἔχει διάθεσι γιὰ ὕπνο ὁ γερο—Λάμπρος. Ἡ ἀστροφεγγιὰ σεγκοντάρει στὸν περίπατο τῆς φαντασίας στὸ παρελθόν. Νιὸς τότε, μὲ τὰ φυσεκλίκια σταυρωτὰ καὶ τὸ γκρὰ στὸν ὦμο, εἶχε φτάσει στὰ βουνὰ τῆς Βόνιτσας, ἀπὸ τῆς Πρέβεζας τὰ μέρη, μιὰ νύχτα τοῦ Μάη. Κυνηγημένος ἀπὸ τ' ἀποσπάσματα πέρασε ὁλονυχτὶς τὴ θάλασσα. Πρὶν ξημερώσει, ὁ «Σκυλοπνίχτης», τὸ ψαράδικο καΐκάκι τοῦ φίλου του Νικολοῦ, τὸν ἀποβίβασε στὸ Ἄκτιο. Δὲν πρόφθασε νὰ περάσῃ τὴν πλατιὰ στράτα καὶ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας τὸν ἀνάγκασε νὰ λουφάξῃ στὸ λογγιά. Περίμενε ὥσπου ὁ ἥλιος κολύμπησε πίσω ἀπὸ τὰ Λευκαδίτικα νησιὰ καὶ μὲ συντροφιὰ τὸ Νικολό, ποὺ γνώριζε τὰ μέρη, ἀνηφόρισε γιὰ τὸ Μοναστηράκι. Ἀνάθεσε ὁ ναυτικὸς τὴ φύλαξι τοῦ φυγόδικου στὸν πεθερό του τὸν Βασίλη Λυριτζῆ—παληὸ ἀλογοσύρτη—καὶ γύρισε στὸ πλεούμενό του.

Στὸ καλύβι τοῦ Λυριτζῆ φιλοξενήθηκε λίγες μέρες ὁ ἠπειρώτης φυγόδικος. Μακρυὰ ἀπὸ τῶν ἄλλων χωρικῶν τὰ μάτια δὲν ἔβλεπε ὁ Λάμπρος τίποτα ἄλλο παρὰ μόνο τὴ μικρότερη θυγατέρα τοῦ ἀλογοσύρτη, τὴ Ρηνιώ, ποὺ τοῦ κουβάλαγε τροφή. Λιγερόκορμη καὶ μορφονιὰ καθὼς ἦταν, γέμισε μὲ χαρούμενο φῶς τὰ σκοτάδια του. Καὶ κεῖ στὸ ἀχυροκάλυβο ὁ ἠπειρώτης λεβεντονιός, ὑποσχέθηκε στὴ Ρηνιώ, τίμια, ἀντρίκεια, χωρὶς τὶς ἐρωτικὲς πολυλογίες τῶν γραμματικῶν καὶ δίχως αἰσθηματικὲς ἐκμυστηρεύσεις σὰν τοὺς καλαμαράδες, πὼς ἂν καὶ κείνη τὄθελε, θὰ παντρεύονταν στὸ μοναστήρι τῆς Παναγιᾶς ἀνήμερα. Ἔλπιζε μέχρι τότε νἄχε πάρη χάρι—μὲ τὶς φροντίδες τοῦ πολιτευτὴ τοῦ τόπου του—γιὰ τὴ ζωοκλοπή, ἀφοῦ ὑπόσχονταν καὶ νὰ ἀποζημιώσῃ τὸ γιδοβοσκό.

Δέχτηκε ἡ νέα τὴν πρότασι, μὰ μὲ σεμνὴ εἰλικρίνεια τοῦ ἔθεσε τὸν ὅρο, νὰ τὴ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν πατέρα της. Ὁ γερο—Λυριτζῆς ἔκρινε ἄξιο γιὰ γαμπρό του τὸ Λάμπρο καὶ ὁ γάμος προσδιωρίστηκε γιὰ τὶς 15 Αὐγούστου. Στὸ μοναστῆρι τῆς Παναγιᾶς τῆς Ξηρομερίτισσας, μπρὸς στὴ θαυματουργὴ εἰκόνα, θὰ βλόγαγε ὁ καλόγερος τὰ στέφανα.

Συμφωνημένος ὁ γάμος, μὰ ὁ φυγόδικος ἀναγκάστηκε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ καλύβι καὶ νὰ σκαρφαλώσῃ στὰ βράχια, γιατὶ τοῦ σπιούνου ἡ παλιανθρωπιὰ ὡδήγησε στὸ χωριὸ τὸ ἀπόσπασμα. Στὴν προσπάθειά του ν' ἀποφύγῃ τὴ σύλληψι, ὁ Λάμπρος χρησιμοποίησε καὶ τὸ γκρᾶ του. Τὸ βόλι του, ποὺ βρῆκε στὸ ποδάρι τὸν ἀποσπασματάρχη, «σκότωσε» καὶ τὴ χάρι ποὺ περίμενε. Κι' ὁ γάμος; Ναί, ὁ γάμος τοῦ ἠπειρώτη μὲ τὴ Ρηνιὼ μπολιάστηκε μὲ τοῦ γκρᾶ τὴν κάπνα κι' ἦταν δύσκολη ἡ πραγμάτωσί του.

Μ' ὅλα τοῦτα ἡ περιφάνεια τοῦ Λάμπρου δὲ δέχονταν ἀναβολές, μιὰ κι' εἶχε μηνύσει καὶ στοὺς δικούς του νὰ παρευρεθοῦν, τῆς Παναγιᾶς, στὸ πανηγύρι τῆς Ξηρομερίτισσας, ποὺ θὰ παντρεύονταν κι' ὅλας. Ἀπείλησε πὼς θὰ παραβιάσῃ τὰ συμφωνημένα καὶ θὰ κλέψῃ τὴ θυγατέρα τοῦ Λυριτζῆ.

Ὁ παληὸς ἀλογοσύρτης, ὅσο κι' ἂν γέρασε, εἶχε γερὴ τὴν καρδιά. Ξεκρέμασε τὸ ὅπλο του καὶ σταύρωσε στὸ στῆθος τὴν ἀρμάτα. Ὁ Βασίλης ὁ Λυριτζῆς δὲ δέχεται προσβολὲς καὶ θὰ ἀναμετρηθῇ στὸ μοναστῆρι μὲ τὸ Λάμπρο τὸν ἠπειρώτη. Καβαλλήκεψε τὴ ντοριὰ φοράδα καὶ μὲ τὴ Ρηνιὼ πεζῆ, ἀνέβηκε, ἀπὸ τὴν παραμονὴ τῆς Παναγιᾶς, στὸ μοναστῆρι. Ξηρομερίτες κι' ἄλλοι βοσκοὶ ἀπὸ τὴ γύρω περιοχὴ πῆγαν ἀποβραδὺς στὸ μοναστῆρι νὰ προσκυνήσουν καὶ τὴν ἐπομένη νὰ γλεντήσουν. Ἡ εἰκόνα τῆς Παναγιᾶς, ποὺ βρέθηκε ἐκεῖ πρὶν πολλὰ χρόνια σκεπασμένη ἀπὸ ἕνα βράχο καὶ μ' ἀναμμένο καντῆλι (τὸ λάδι του δὲν σώνονταν ποτέ), ἦτανε θαυματουργὴ καὶ δὲν ἦσαν λίγοι, ἀνάμεσα στοὺς πιστοὺς καὶ οἱ παθιασμένοι ποὺ περίμεναν τὴν ὑγειά τους.

Θὰ γίνονταν ὅμως θαύματα ἢ φονικά, μὲ τὶς προθέσεις τοῦ ἀλογοσύρτη καὶ τοῦ φυγόδικου;

Τὰ ξημερώματα καὶ ἐνῶ οἱ πανηγυριῶτες περίμεναν πὼς θὰ γίνονταν φονικά, μαθεύτηκε τὸ νυχτερινὸ συμβάν: Ὁ Θεόδουλος, ὁ κεφαλλωνίτης καλόγερος, βρῆκε εὐκαιρία στὸν ὕπνο κι' ἀφοῦ φίμωσε τὴ Ρηνιὼ τὴν ἅρπαξε κι' ἔγινε ἄφαντος.

Ἡ Ρηνιὼ κι' ὁ κεφαλλωνίτης δὲν ξαναφανερώθηκαν σὲ κεῖνα τὰ μέρη. Ὁ Λάμπρος ὅμως ὁ ἠπειρώτης δὲν ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὸ Ξηρόμερο. Καὶ μετὰ τὴ χάρι, ποὺ κάποτε πέτυχε ὁ φίλος του πολιτευόμενος, ἔμεινε κεῖ κοντὰ στὸ μοναστῆρι τῆς Παναγιᾶς, τσοπάνης—καλόγερος δίχως ράσο...

Τὸ σήμαντρο τοῦ μοναστηριοῦ τῆς Ξηρομερίτισσας ἔδιωξε τοῦ γερο—Λάμπρου, τοῦ παληοῦ ἠπειρώτη φυγόδικου, τὶς θύμισες. Ξημέρωσε τῆς Παναγιᾶς! Καὶ θὰ γίνονταν καὶ πανηγύρι! Οἱ παληοὶ καϋμοὶ διαλύθηκαν καθὼς τῆς νύχτας τὰ σκοτάδια...

Γιάννης Βουλδῆς

ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ (Ματθαίου ιζ' 14—23)

ΑΦΥΣΙΚΟΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

«Διατὶ ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς: Διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχετε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ, μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ καὶ μεταβήσεται καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν».

Ἐρωτοῦν οἱ μαθηταὶ τὸν Διδάσκαλον μὲ ἀπορία: Διατὶ δὲν ἠμπόρεσαν αὐτοὶ νὰ βγάλουν τὸ δαιμόνιο ἀπὸ τὸ σεληνιαζόμενο παιδί; Ὁ πατέρας του, ἀπὸ ἔλλειψι παρρησίας καὶ διστάζων νὰ καταφύγῃ κατ' εὐθεῖαν στὸν Χριστό, εἶχε ἀπευθυνθῆ πρῶτα στοὺς ἀποστόλους μὲ τὴν πεποίθησι ὅτι θὰ εὕρισκεν ὁ γυιός του θεραπεία. Δυστυχῶς ὅμως, οἱ μαθηταί, οἱ ὁποῖοι τόσον καιρὸ ζοῦσαν μὲ τὸν Κύριο, ἐφάνηκαν ἀνίσχυροι νὰ προσφέρουν αὐτὴν τὴν ὑπηρεσία στὸν πονεμένο πατέρα.

Γιατί; «Διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν», τοὺς ἀπαντᾶ καθαρὰ καὶ ξάστερα ὁ Ἰησοῦς. Διότι, ἐνῶ βλέπετε καὶ ζῆτε τὴν ὑπερφυσική μου δύναμι, ἐνῶ καθημερινῶς γίνεσθε μάρτυρες καταπληκτικῶν θαυμάτων, ἐν τούτοις δὲν ἔχετε ἀκόμη συλλάβει τὴν ἔννοια καὶ τὴ σημασία τῆς ὑπερφυσικῆς μου ὑποστάσεως. Ὁ ἐγωισμὸς καὶ ἡ φιλαυτία δὲν σᾶς ἔχουν ἀπαλύνει τὴν καρδιά. Τὰ γήινα, τὰ ἐφήμερα καὶ τὰ παροδικά, σᾶς κρατοῦν δεσμίους καὶ θλιβεροὺς ὑποτελεῖς τῆς γῆς. Καὶ ἔπρεπεν, ἐθεωρήθη ἐπάναγκες ἀπὸ Θείαν Οἰκονομίαν, γιὰ σᾶς τοὺς μαθητὰς καὶ τὸν κόσμον ὁλόκληρον, νὰ σταυρωθῇ ὁ Χριστὸς ἐπάνω στὸ ξύλο τῆς ἀτιμίας καὶ νὰ ἀναστηθῇ, γιὰ νὰ πιστεύσετε καὶ νὰ καταργηθῇ ὁ «Θωμισμὸς» μὲ τὸ ἀπολυτρωτικὸν ἐπιφώνημα: «ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου».

Διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν. Νὰ τὸ ἐπίκεντρον σημεῖον τῆς μὴ ἱκανοποιήσεώς μας ἀπὸ τὸν Χριστιανισμόν. Ἰδοὺ ἡ λυδία λίθος, ἐπάνω στὴν ὁποία κατασυντρίβονται ὅλες ἡ προσπάθειες, καὶ ἡ καλοπροαίρετες ἀκόμη, γιὰ τὴν ἠδικοποίησι καὶ τὴν εὐτυχία τοῦ ἀτόμου, ὅταν δὲν ἔχουν ὡς βάσι τὶς αἰώνιες ἀξίες τοῦ Εὐαγγελίου. Ἡ ἀπιστία στὴν ὑπερφυσικὴ δύναμι, στὸν ἀναστάντα Ἰησοῦν, εἶναι κατὰ βάσιν ἡ ἀφορμὴ τῆς οἱασδήποτε κακοδαιμονίας μας.

Αὐτὴ ἡ νοσηρὰ καὶ ἀφύσικος κατάστασις τοῦ ἀνθρώπου δημιουργεῖ τὸ κατρακύλισμα στὸν ἠθικὸ τομέα, αὐτὴ προκαλεῖ τὴ σύγχυσι στὸ ἄτομο, αὐτὴ εἶναι ἡ γενεσιουργὸς αἰτία τῶν κοινωνικῶν ἀναστατώσεων καὶ τῶν διεθνῶν συγκρούσεων καὶ ὄχι ἡ στενότης τῆς γῆς καὶ ἡ ἔλλειψις τῶν οἰκονομικῶν μέσων, ὅπως ἀφελῶς ἐπιμένουν νὰ ὑποστηρίζουν καὶ θιασῶται ἀκόμη τῆς Πίστεως.

Θὰ ἐρωτήσῃ κανεὶς δυσφορῶν, ἴσως καὶ ἀγανακτῶν: Μά, δὲν εἴμεθα πιστοί, δὲν εἴμεθα χριστιανοί; Ἀπεριφράστως πρέπει νὰ τονισθῇ: Ὄχι.

Ὅταν ντρέπεσαι νὰ κάμῃς τὸ σταυρό σου καί, ἂν τὸν κάνῃς, προσπαθεῖς ὅσον τὸ δυνατὸν νὰ ἀποφύγῃς τὰ βλέμματα τῶν ἄλλων μήπως σὲ κατηγορήσουν γιὰ θρησκόληπτο ἢ γιὰ ὀπισθοδρομικό. Ὅταν παραβλέπῃς τὴν ἀξία καὶ τὴ σημασία τοῦ τακτικοῦ ἐκκλησιασμοῦ καὶ τῶν Μυστηρίων. Ὅταν ἀρκετὲς δυστυχῶς μητέρες—ποὺ ἀσφαλῶς ἀγαποῦν τὰ παιδιά τους—θεωροῦν τὸ κατηχητικὸ σχολεῖο, αὐτὸ τὸ χαλκεῖο τῶν ὑγιῶν χαρακτήρων καὶ τῶν γενναίων ψυχῶν, ὡς ἀνασταλτικὸν τῆς πνευματικῆς προόδου. Ὅταν τὴν βοήθεια καὶ τὴν ἐνίσχυσι τῆς θείας Δυνάμεως τὴν ἐπικαλούμεθα μόνον στὴν ἀνάγκη καὶ στὸν κίνδυνο. Ὅταν ὁ Χριστὸς ἔχῃ τεθῇ στὸ περιθώριο τῆς ζωῆς μας. Ὅταν δὲν παραδεχώμεθα ὅτι ἡ ὑπερβαρικὴ Δύναμις εἶναι ἐκείνη, ποὺ θὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὰ πάθη, θὰ μᾶς διαλύσῃ τὴ δυσθυμία καὶ τὸ ἄγχος, θὰ μᾶς προσφέρῃ τὴν ὑγεία τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ καὶ τοῦ σώματος. Ἔ, τότε, δὲν ἠμποροῦμε νὰ ἰσχυρισθοῦμε ὅτι ἔχουμε πίστι. Τὴν πίστι ἁπλῶς τοῦ κόκκου σινάπεως, γιὰ τὴν ὁποία ὁμιλεῖ ὁ Χριστὸς στὴ σημερινὴ Εὐαγγελικὴ περικοπή.

Τότε, πρὸς τί ἡ δυσφορία; Κανεὶς δὲν μᾶς πταίει γιὰ τὴν κατάστασί μας, τὴν ἀτομική, τὴν οἰκογενειακή, τὴν κοινωνική, τὴν παγκόσμια. Διὰ τὴν ἀπιστίαν ἡμῶν, περνοῦμε μιὰ ζωὴ δυστυχισμένη, ἀγχώδη, χωρὶς νόημα, μὲ ταραχή, χωρὶς νὰ μποροῦμε νὰ ἀπολαύσωμε τὰ τόσα δῶρα, ποὺ μᾶς ἐχάρισεν ὁ Δημιουργός.

Γ. ΑΡΤΕΜΑΣ

ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΣΥΣΚΕΥΑΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΚΑΡΚΙΝΟΝ ΕΙΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰδ. ὑπ.). Αἱ πλέον συγχρονισμέναι συσκευαὶ κλινικῶν ἐφαρμογῶν καὶ ἐρευνῶν ἀντιπροσωπεύονται εὐρέως εἰς τὴν Διεθνῆ Ἔκθεσιν Ἰατρικῶν Ἠλεκτρονικῶν Εἰδῶν, ἡ ὁποία ἤνοιξε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς Λονδῖνον. Εἰς τὰ ἐκθέματα περιλαμβάνονται δύο μοντέλα, ἡ συσκευὴ Ὀρμπιτρον κοβαλτίου 60 καὶ ὁ γραμμικὸς ἐπιταχυντὴς Ὀρτοτρον. Ἀμφότερα χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν θεραπείαν τοῦ καρκίνου. Αἱ ὡς ἄνω συσκευαὶ κατεσκευάσθησαν ὑπὸ τῶν μαθητῶν καὶ ἐκπαιδευτῶν τῆς σχολῆς ἐκπαιδεύσεως μαθητευομένων τῆς ἑταιρείας Ἡνωμέναι Ἠλεκτρικαὶ Βιομηχανίαι Λτδ, εἰς βόρειον Ἀγγλίαν. Ἡ συσκευὴ Ὀρμπιτρον χρησιμοποιεῖ ραδιενεργὸν κοβάλτιον 60 ὡς πηγὴν παράγουσαν ἀκτινοβολίαν ἰσοδύναμον πρὸς τὴν παραγομένην ὑπὸ σωλῆνος ἀκτίνων Χ εἰς 3.000.000 βόλτ. Μὲ τὴν συσκευὴν αὐτὴν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ θεραπεία μὲ τὸν ἀσθενῆ ἀκίνητον ἢ στρεφόμενον ἀναλόγως τῆς θέσεως τοῦ ὄγκου, τὸ δὲ σχέδιόν της παρέχει νέαν εὐκαμψίαν εἰς τὴν ἀκτινοθεραπείαν. Ἡ εἰδικὴ συσκευὴ τῆς τραπέζης τοποθετήσεως τοῦ ἀσθενοῦς διὰ τὴν θεραπείαν, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν χρησιμοποίησιν φωτεινῶν ἀκτίνων, ἐπιτρέπει τὴν ἀκριβῆ τοποθέτησιν τοῦ ἀσθενοῦς, τὸ δὲ διάφραγμα μὲ δοκὸν ἐκ βολφραμίου χαλκοῦ ἐπιτρέπει τὴν ἐπακριβῆ ἐπιλογὴν τῶν σημείων. Ἡ συσκευὴ παρέχει ἀπόλυτον προστασίαν ἐναντίον φορτίσεων μέχρι καὶ 2.000 κιουρὶ Κοβαλτίου 60.

Ἡ συσκευὴ Ὀρτοτρον προορίζεται διὰ νοσοκομεῖα μὲ μεγάλην κίνησιν, δεδομένου ὅτι λειτουργεῖ ταχέως. Ὁ ἐπιταχυντὴς αὐτὸς ἔχει ὑψηλὴν ἀπόδοσιν ἀκτίνων Χ, ἐλέγχεται εὐκόλως καὶ προορίζεται διὰ τὴν ταχεῖαν διεξαγωγὴν τῆς θεραπείας. Οὕτω μὲ μίαν μόνον συσκευήν, τὰ πλεονεκτήματα τῆς θεραπείας μὲ μεγαβὸλτ μποροῦν νὰ ἐπεκταθοῦν εἰς μεγάλον ἀριθμὸν ἀσθενῶν.

Οἱ ἐπισκέπται τῆς ὡς ἄνω ἐκθέσεως θὰ ἰδοῦν εἰδικὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἀναπνευστικοῦ μαζικοῦ φασματοσκοπίου, κατασκευασθέντος εἰδικῶς διὰ κλινικὰς ἐφαρμογὰς καὶ ἐρεύνας, σχετιζομένας μὲ παθήσεις τῶν πνευμόνων. Τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ὀφθαλμολόγων θὰ κινήσῃ ἀσφαλῶς ὁ εἰδικὸς μαγνήτης διὰ τὴν ἐξαγωγὴν σιδηρομαγνητικῶν σωμάτων ἀπὸ τὸν ὀφθαλμόν. Ὁ νέος αὐτὸς μαγνήτης μπορεῖ νὰ ἀσκήσῃ δύναμιν 100πλασίαν τοῦ βάρους τοῦ προσελκυομένου σωματιδίου, ἀποτελεῖ δὲ βελτίωσιν κατὰ 2—3 φορὰς ἔναντι τῶν μέχρι σήμερον χρησιμοποιουμένων μαγνητῶν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν.

ΜΕ ΟΠΤΙΚΗΝ ΣΥΣΚΕΥΗΝ

ΤΑΧΕΙΑ ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΔΑΚΤΥΛΙΚΩΝ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΩΝ

ΧΙΟΥΣΤΟΝ ΤΕΞΑΣ. Τὸ τμῆμα ἠλεκτρονικῆς τῆς ἑταιρίας Τσάνς Βόουτ κατασκεύασε ὀπτικὴ συσκευὴ ἀμέσου ἐξετάσεως καὶ καταγραφῆς τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, μὲ τόσο καθαρὰ ἀποτελέσματα, ποὺ φαίνονται εὐκρινέστατα οἱ πόροι τῶν ἀποτυπωμάτων. Θὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν ταχεῖαν ἀναγνώριση καὶ πιστοποίηση τῆς ταυτότητος στὶς Τράπεζες καὶ ἀλλαχοῦ. Ἕνας πελάτης ποὺ εἶναι ἐφωδιασμένος μὲ καρτέλλαν ἀνοίγματος τραπεζιτικῆς πιστώσεως, ποὺ φέρει τὰ δακτυλικά του ἀποτυπώματα, τοποθετεῖ τὸν δάκτυλόν του ἐπὶ τῆς συσκευῆς, ποὺ συγκρίνει τὰ δύο δείγματα ἠλεκτρονικῶς. Ἐπίσης ἡ συσκευὴ προβάλλει σὲ ὀθόνη τὰ ἀποτυπώματα ἢ τὰ φωτογραφίζει.

ΖΗΤΕΙ ΝΑ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΘΗ Η ΣΤΑΛΙΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΕΡΩΤΟΣ" ΜΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Η ΘΕΣΙΣ ΤΩΝ "ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ"

ΜΟΣΧΑ, (Ἰδιαιτ. ὑπηρ.). «Ἡ Λιτερατούρναγια Γκαζέττα», ἡ φιλολογικὴ ἐφημερὶς τῆς Μόσχας ἀνέλαβε μίαν ἔντονη ἐκστρατεία γιὰ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς θέσεως τῶν «φυσικῶν παιδιῶν», τῶν νόθων δηλαδή, στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωσι. Σύμφωνα μὲ τὸ νόμο τοῦ Ἰουλίου 1944, ἡ ληξιαρχικὴ πρᾶξις γεννήσεως τῶν «φυσικῶν τέκνων» πρέπει νὰ συμπληρώνεται μὲ μιὰ γραμμὴ ἀπέναντι στὸ στοιχεῖο «ὄνομα πατρός», πρᾶγμα ποὺ ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ «ἀγνώστου πατρός».

Ἐδῶ καὶ ἀρκετοὺς μῆνες ἡ «Λιτερατούρναγια Γκαζέττα» ζητεῖ τὴν κατάργησιν τοῦ νόμου αὐτοῦ ποὺ ἀπέβλεπε στὴν ἐνίσχυσι τοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογενείας καὶ ἦταν τὸ ἐπιστέγασμα διαφόρων νομοθετικῶν μέτρων τῆς Σταλινικῆς περιόδου ποὺ ἐνθοῦσαν τὰ αὐστηρὰ ἤθη ποὺ, κατὰ τὸν Ἰωσὴφ Στάλιν, ἑταιριάζαν στοὺς ἀσκητικοὺς οἰκοδόμους τοῦ Σοσιαλισμοῦ.

Σ' ἕνα τελευταῖο φύλλο της ἡ «Λιτερατούρναγια Γκαζέττα» ἐπιτίθεται μὲ σφοδρότητα ἐναντίον τοῦ νόμου αὐτοῦ. Δὲν περιορίζεται νὰ ὑπενθυμίζῃ τὴν δυστυχισμένη μοῖρα τῶν «φυσικῶν τέκνων» ποὺ κατὰ τὴν ἐφημερίδα «δὲν πρέπει νὰ θεωρηθοῦν ὑπεύθυνα καὶ νὰ τιμωροῦνται γιὰ τὴν ἐπιπολαιότητα τῶν γονέων τους», οὔτε νὰ προβάλλῃ τὰ ψυχολογικὰ τραύματα ποὺ δημιουργοῦνται στὰ παιδιὰ αὐτὰ ὅταν τ' ἄλλα παιδιὰ ἐκφράζουν ἀπορία γιατὶ δὲν ἔχουν πατέρα. Ἡ «Λιτερατούργαγια Γκαζέττα» προχωρεῖ πολὺ μακρύτερα.

—Ἐφ' ὅσον, ὑποστηρίζει, θὰ ἰσχύῃ ὁ νόμος αὐτός, δὲν θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ διδαχθῇ στὰ παιδιὰ ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν μητέρα καὶ στοὺς ἄνδρες ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν γυναῖκα, μέσα στὸ πλαίσιο τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας της.

Ἡ φιλολογικὴ ἐφημερίδα ἐπιτίθεται δριμύτατα ἐναντίον διαπρεπῶν Σοβιετικῶν νομομαθῶν ποὺ ὑποστηρίζουν τὸν νόμον τοῦ 1944 καὶ ἰδιαιτέρως ἐναντίον ἑνὸς ἀπὸ αὐτοὺς ὁ ὁποῖος ἔφθασε μέχρι τοῦ σημείου νὰ ὑποδείξῃ, ὅτι οἱ ληξίαρχοι, ἁρμόδιοι γιὰ τὴν τελετὴ τοῦ πολιτικοῦ γάμου, θὰ ἔπρεπε νὰ ἐρευνοῦν τὸ ἠθικὸ παρελθὸν τῶν νεονύμφων καὶ νὰ μὴ δίνουν ἄδεια τελέσεως γάμου, ἂν ἡ ἠθικὴ τῶν νέων αὐτῶν ἦταν ἀμφίβολη!

Στὰ συμπεράσματά της ἡ «Λιτερατούρναγια Γκαζέττα» προχωρεῖ πολὺ μακρύτερα. Ἐξαιρεῖ τὸν ἐλεύθερο ἔρωτα, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν ἀπετόλμησε καμμιὰ Σοβιετικὴ ἐφημερίδα ἐδῶ καὶ τριάντα χρόνια.

—Ὁ Λένιν, γράφει, στὰ γράμματά του πρὸς τὴν Ἰνὲς Ἀρμάντ, δὲν ἔλαβε θέσι ἐναντίον τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἔρωτος, ἀλλὰ ἐναντίον τοῦ ὅρου «ἐλεύθερος ἔρωτας», ποὺ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη —1915— μποροῦσε νὰ θεωρηθῇ ἀπὸ τὸ ἀστικὸ κοινὸ σὰν μιὰ προσπάθεια ν' ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὸν ἔρωτα τὸ βαθύτερο καὶ σοβαρὸ νόημά του.

Ἡ Σοβιετικὴ ἐφημερὶς ἀναφέρει καὶ μίαν ἄλλη ἐπιστολὴ τοῦ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΕΝΑ ΕΞΥΠΝΟ ΚΟΛΠΟ ΤΩΝ ΑΥΣΤΡΙΑΚΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ

ΤΟ ΧΩΡΙΟ "ΒΡΕΦΟΣ ΙΗΣΟΥΣ" ΚΑΙ... ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΕ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟ!

ΕΝΑ ΧΩΡΙΟ ΑΠΟ 4 ΣΠΙΤΙΑ

ΒΙΕΝΝΗ. Εἰς τὴν Ἄνω Αὐστρίαν, πλησίον τοῦ Στέϋρ, ὑπάρχει ἕνα ὀρεινὸν καὶ βραχῶδες χωριὸ ποὺ ὀνομάζεται Christkindl, ἤτοι «Βρέφος Ἰησοῦς». Τὸ χωρίον αὐτὸ ἀποτελεῖται ἀπὸ τέσσαρα σπίτια καὶ μίαν μικρὰν ἐκκλησίαν. Εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ σπίτια εἶναι ἐγκατεστημένο τὸ σχολεῖον καὶ ἡ ἕδρα τῆς ἐνορίας. Ἕνα ἄλλο σπίτι χρησιμεύει ὡς πανδοχεῖον. Τὸ τρίτο ἀποτελεῖ τὴν κατοικίαν καὶ τὸ κατάστημα τοῦ μοναδικοῦ ἐμπόρου τοῦ χωρίου. Καὶ εἰς τὸ τέταρτο κατοικεῖ ἕνας χωρικός. Τὸ χωρίον «Βρέφος Ἰησοῦς» δὲν θὰ μεγαλώνῃ ποτέ, διότι εὑρίσκεται ἐπάνω εἰς μίαν βραχώδη καὶ ἀπότομη κορυφήν.

Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πανδοχείου, ὀνόματι Δαυΐδ, ἔχει διαθέσει ἕνα δωμάτιον ποὺ χρησιμεύει ὡς ταχυδρομεῖον. Θὰ ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι τὸ ταχυδρομεῖον, μὲ τὴν ἔννοιαν τῶν ταχυδρομικῶν γραφείων, δὲν εἶναι ἀπαραίτητον εἰς ἕνα χωρίον μὲ τέσσαρας οἰκίας. Λάθος. Διότι εἰς τὸ «Βρέφος Ἰησοῦς», ἰδίως κατὰ τὴν περίοδον τῶν Χριστουγέννων, καταφθάνουν χιλιάδες ἐπιστολῶν καὶ εὐχετηρίων δελταρίων, ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς αὐξάνει διαρκῶς. Αἱ ἐν λόγῳ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ δελτάρια διαιροῦνται εἰς δύο κατηγορίας. Εἰς τὴν μίαν ἀνήκουν τὰ εὐχετήρια ποὺ φέρουν τὴν ἔνδειξιν «μέσῳ Βρέφους Ἰησοῦ» καὶ διέρχονται ἁπλῶς ἀπὸ τὸ χωρίον, ὅπου τὰ γραμματόσημα σφραγίζονται μὲ τὴν εἰδικὴν σφραγῖδα τοῦ «Βρέφους Ἰησοῦ» καὶ συνεχίζουν τὸν δρόμον των πρὸς ἄλλας κατευθύνσεις. Οὕτως, οἱοσδήποτε δύναται νὰ ἀποστείλῃ εἰς τοὺς φίλους καὶ γνωστούς του εὐχὰς καὶ δῶρα μέσῳ τοῦ περιέργου αὐτοῦ «ὑποκαταστήματος τοῦ οὐρανοῦ». Εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν ἀνήκουν αἱ ἐπιστολαὶ ποὺ ἀπευθύνονται προσωπικῶς πρὸς τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μικρὰ παιδιὰ ὅλου τοῦ κόσμου, διὰ νὰ τοῦ ζητήσουν νὰ εἶναι καλῶς μαζί των καὶ διὰ νὰ τοῦ γνωστοποιήσουν τὰ δῶρα ποὺ ἐπιθυμοῦν. Οἱ μικροὶ καὶ ἄθῳοι ἀποστολεῖς γράφουν εἰς τοὺς φακέλλους τῶν ἐπιστολῶν τὴν ἀκόλουθον διεύθυνσιν: «Πρὸς τὸ Βρέφος Ἰησοῦν, εἰς Οὐρανούς». Ἤ: ἁπλῶς «Πρὸς τὸ ἀγαπητὸν Βρέφος Ἰησοῦν». Ἀπάντησις δίδεται εἰς τὰς ἐπιστολὰς ἐκείνας ποὺ περιέχουν καὶ γραμματόσημον διὰ τὴν ἀπάντησιν. Εἰς τὴν ἀπάντησιν ἀναφέρεται ἁπλῶς ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἔφθασεν εἰς τὸν προορισμόν της.

Τὸ ἔθιμον αὐτὸ καὶ ἡ καθιέρωσις εἰδικῆς ταχυδρομικῆς σφραγῖδος διὰ τὸ χωρίον «Βρέφος Ἰησοῦς» ἀνάγεται εἰς τὸ 1950 καὶ ὀφείλεται εἰς εὐφυᾶ πρωτοβουλίαν τῶν Αὐστριακῶν Ταχυδρομείων. Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἐσφραγίσθησαν εἰς τὸ «Βρέφος Ἰησοῦς» 30.000 εὐχετήριοι ἐπιστολαὶ καὶ δελτάρια.

ΣΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝ ΤΑ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ ΧΡΩΜΑΤΑ

RAPODEC

Πραγματικῶς Πλαστικόν, τῶν Ἀγγλικῶν Ἐργοστασίων SISSONS

TUNGOLAC

Συνθετικὴ Ριπολίνη τῶν Ἀγγλικῶν Ἐργοστασίων SISSONS

AUTOFLEX

Συνθετικὸν Αὐτοκινητόχρωμα τῶν Ὀλλανδικῶν Ἐργοστασίων SIKKENS

ΑΔΕΛΦΟΙ Γ. ΜΠΑΚΑ, ΕΡΜΟΥ 13 - ΠΑΤΡΑΙ